
POSUDEK
K DIZERTAČNÍ PRÁCI „PRÁVNÍ PROBLEMATIKA OCHRANY BIODIVERZITY“

JUDr. Martin Smolek, Ph.D., LL.M.

Zpracovatel dizertační práce: JUDr. Jiří Zicha
Školitel: Prof. JUDr. Milan Damohorský, DrSc.

V rámci svých posudků k rigorózním či disertačním pracem se obvykle snažím vypořádat se nejdříve s otázkou, zda téma zvolené zpracovatelem je tématem nějakým způsobem aktuálním, případně zda jsou výsledky práce prakticky využitelné s ohledem na aktuální vývoj v dotčené oblasti; u tématu biodiverzity nám odpověď nabízí již samotný fakt, že rok 2010 je světovým rokem biodeverzity. Ostatně, právě v těchto dnech probíhá 5. Konference smluvních stran Cartagenského protokolu k Úmluvě o biologické rozmanitosti v japonské Nagoye (jak též zmiňuje doktorand ve své práci), která by se mimo jiné měla zabývat otázkami implementace požadavků vyplývajících z Protokolu na základě zprávy přijaté tzv. *Compliance Committee*.

Předkládaná disertační práce především komplexně, systematicky a přehledným způsobem mapuje zejména stávající mezinárodní normy, které se tématu ochrany biodiverzity určitým způsobem dotýkají, a to na třech různých úrovních: na úrovni ekosystémové, druhové i genetické. Z části pak práce mapuje též relevantní předpisy na úrovni unijního a vnitrostátního práva, přičemž v rámci roviny vnitrostátní autor vhodně doplňuje pohled české vnitrostátní úpravy komparací s úpravou švédskou.

V části „Ekosystémová biodiverzita“ se autor zabývá mechanismy ochrany prostřednictvím práva ve vztahu k jednotlivých hlavním typům ekosystémů, jako typ mořský, pobřežní, horský, suchý, lesní apod. Dochází mimo jiné k závěru, že právní rámec většiny z nich je nedostatečný. V této souvislosti by se mohl autor v rámci obhajoby zamyslet nad otázkou, jaký z uvedených systémů s ohledem na stupeň ohrožení v kombinaci se zmíněnou nedostatečností právní úpravy vyžaduje nejrychlejší „zásah“ na mezinárodní úrovni formou právně závazné právní normy.

V další substaktivní kapitole se autor zabývá biodiverzitou druhovou, kterou ve vztahu k ochraně ekosystémové diverzity považuje autor - s výjimkou problematiky tzv. invazivních druhů - za dobře pokrytou stávajícími nadnárodními právními normami. V této souvislosti by bylo možné se v rámci obhajoby blíže zamyslet nad praktickou aplikací, resp. prosazováním dvou stěžejních unijních směrnic zajišťujících na evropské úrovni druhovou ochranu (vedle nařízení CITES), a to směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, v kontextu českého právního řádu.

Neméně zajímavá je poslední substativní část práce týkající se rozmanitosti genetické. V této úrovni ochrany biodiverzity lze v následujícím období,

s ohledem na pokrok ve vědeckém výzkumu, očekávat i v rámci práva velké změny, a to zejména ve vztahu k živočišným genetickým zdrojům.

Práci lze vysoko hodnotit z několika důvodů, z nichž bych na tomto místě vyzdvihl dva: zaprvé lze ocenit snahu o interdisciplinární přístup, kdy se autor nezabývá pouze právem, ale úspěšně se pokouší o poskytnutí pohledu biologického, resp. ekologického. Za druhé je přínosem práce inovativní rozřazení relevantních norem podle jednotlivých úrovní ochrany biologické rozmanitosti.

Z výše uvedených důvodů práci doporučuji k obhajobě. Výše již byla naznačena dvě možné témata, kterými by se autor v rámci obhajoby mohl zabývat. Nad rámec toho by se doktorand mohl při obhajobě zaměřit na následující okruhy otázek:

- 1/ Jak hodnotíte přínos směrnice 1999/22/ES o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách k ochraně biologické rozmanitosti, resp. k naplňování cílů na ochranu *ex-situ* ve smyslu čl. 19 Úmluvy o biologické rozmanitosti, na kterou směrnice ve své preambuli odkazuje?
- 2/ Jaký názor máte na současné snahy Ministerstva životního prostředí o reorganizaci zonace Národního parku Šumava z pohledu potřeb ochrany ekosystémové/druhové diverzity?

V Praze dne 13. října 2010

Martin Šeulek